

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XV. ročník
číslo 10/2017

„V tichu noci sa zrodila LÁSKA...“

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Advent

strana 3

Zamyslenie

Advent

strana 4-5

Vianočný list pre teba

strana 6

(Ne)idealizovaná

Svätá rodina

strana 7

Zaujalo nás

Cirkev po prvý raz
slávila Svetový deň
chudobných

strana 8-10

Pápež František: Pán
zjavuje tajomstvo
spásy pokorným

strana 10-11

Týka sa nás

Zo života
kresťanských
seniorov v našom
meste

strana 11-12

Farská kronika

od 24.10. do 20.11.2017

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Mateo Beliansky
Lilien Rauková
Veronika Kropilová
Robert Čurik

S nádejou na večný život sme
odprevali:

Mária Berecová, 81 r.
Katarína Bajžíková, 90 r.
Alžbeta Jarolínová, 88 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Július Preťo - Mária Chudá

Vianočný vinš

Nech vám narodený Pán sveta a vesmíru oblaží vaše skrehnuté srdcia rosou svojej dobrotы a lásky, kvôli ktorej zišiel zo slávy nebies do plačlivého údolia zeme, aby kvôli nám zomrel, ale premohol tak večnú smrť a znovu nás priviedol domov - k svojmu a nášmu Otcovi - k večnému a milosrdnému Bohu.

Šťastné, milostiplné a požehnané Vianoce Vám vyprosuje redakcia Pútnika.

Liturgický kalendár

3.12. - 1. adventná nedeľa
8.12. - Nepoškvrnené počatie Panny Márie
10.12. - 2. adventná nedeľa
17.12. - 3. adventná nedeľa
24.12. - 4. adventná nedeľa
25.12. - Narodenie Pána (1. sviatok vianočný)
26.12. - sv. Štefana (2. sviatok vianočný)
31.12. - sv. Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Advent

Liturgické obdobie prípravy na Narodenie Ježiša Krista - advent - nás znova vedie k návratu ku koreňom našej viery. Chceme sa k nim obrátiť svojim myslením i konaním, teda skutkami - našou praxou. Chceme sa vrátiť k návykom nášho srdca, na ktoré sme už dávno zabudli. Možno pôjde aj v tomto advente o radikálnu zmenu života v jeho spôsoboch resp. v prístupe k životu ako takému vôbec... V krátkosti povedané aj v tohtoročnom advente pokúsime sa žiť bez kompromisov so zlom, nech by nás to stálo čokoľvek.

Ježiš Kristus nám sľúbil, že jeho cirkev brány pekelné nepremôžu. V tomto vyjadrení však nie je obsiahnutý jeho sľub, že cirkev nemôže byť premožená v konkrétnej osobe, rodine, obci či meste, štáte, ba dokonca napríklad v celom západnom európskom civilizovanom svete...

Aj v tohtoročnom advente možno zažívame výzvu, ktorú taliansky spisovateľ Leonardi Sciascia vyjadril týmito slovami: „Kresťania..! Nebojte sa svet pohľadiť proti srsti.“ T. z. nehladiť srstí mocných, n e p r i t a k á v a ť prevládajúcemu mysleniu, ale mať odvahu kráčať proti prúdu. V tejto súvislosti

snáď veľmi dobre znejú Ježišove slová o kresťanskej odlišnosti: „Medzi vami to tak nebude,“ teda tak, ako to je vo svete.

Áno, existuje viera, v ktorej existuje Boh, existuje tvár, v ktorej býva Boh, existuje človek, ktorý je Emanuel, Boh medzi nami - Ježiš Kristus... Osoba, ktorú odhaľuje práve advent. Obnovu života z tejto viery vám úprimne želám a za to sa spolu s vami v adventom čase modlím.

Vladimír, dekan

Advent

Od detstva sme zvyknutí dávať si na advent a pôst nejaké veľkodušné predsavzatia. Snažíme sa zbaviť svojich zlovykov - a vôbec to nejde. Koľkokrát sme si už sľúbili, že nebudeme klebetiť - a keď sa stane nejaké nešťastie, musíme tam byť. To je taký prírodný zákon. Koľkokrát sme skúšali nefajčiť, nenadávať, priniesť celú výplatu domov... Skúsme tento advent prežiť inak. Nesústredujme sa na svoje nedostatky, zlovyky a na to, čo nám nejde. Sústreďme sa na rozvíjanie toho, čo je v nás dobré, na čo máme talenty a schopnosti. Pre začiatok - aspoň na štyri týždne skúsme byť tými, ktorí sa dobrom odplácajú za zlo, prví preukážu lásku, súcitu, úsmev, pomoc...

Na jedno chlapčenské učilište prišiel učiť mladý kaplán. Dlho si nevedel chlapcov získať. Raz mal pre nich príhovor o škodlivosti alkoholu. Zdalo sa, že chlapci počúvajú. Ani vo sne mu však nenapadlo, že na ďalšej hodine sa naňho vyrúti niekoľko plechoviek po pive ako „oneskorená odpoveď“. V prvej chvíli nevedel, čo urobiť. Pomaly začal zbierať plechovky okolo seba a kladol ich chlapcom na lavicu. Keď zdvihol aj poslednú, povedal: „Tak, a teraz to môžete zopakovať.“ Verte, či nie, niektorí hodili opäť. A on ich opäť trpezlivo pozbieral a pokládol im na lavice a zopakoval svoju predchádzajúcu prosbu. Tentoraz však už nehodil nik. Po tejto udalosti si tých chlapcov tak získal, že nedali naňho dopustiť.

Dobro a láska sú zbrane, ktorými dokážeme robiť zázraky.

Kde bolo, tam bolo,

za siedmimi horami, za siedmimi dolami, za siedmimi pekelnými bránami usporiadal Lucifer so svojimi vysokopostavenými diabolskými spolupracovníkmi životne

dôležitú poradu. Hlavný problém, ktorý mali spoločne vyriešiť, spočíval v spôsobe, ako získať aj tie duše, ktoré im zatiaľ nepatria. Prihlásil sa najmladší a najneskúsenejší čertík a vraví:

*Skúsme im nahovoriť, že Boha niet. Nato mu Lucifer hneď oponoval, že to už vyskúšali, keď on ešte nebol na svete, ale veľmi to nezabralo, lebo ľudia zisťujú, že tento svet musel niekto stvoriť. Po dlhšej chvíli sa ozval ďalší smelý čert: *Vaša diabolnosť, skúsme im nahovoriť, že my neexistujeme. Ostatní diabli s uznaním prijali tento nápad. Avšak svetaskúsený Lucifer opäť nebol spokojný. Tento nápad totiž realizoval v 20. storočí a asi aj preto sa ukázalo toľko kníh a toľko svätých, ktorí ich existenciu potvrdili. A tak nastala nekonečne dlhá chvíľa ticha... Nakoniec sa o slovo prihlásil najstarší a najhroznejší čert: *Myslím, že najlepšie urobíme, keď im nahovoríme, že ešte majú čas!***

Nemyslíte si, že to „zabralo“?

Skúsme sa na chvíľku zamyslieť nad tým, prečo „máme čas“ starať sa o svoju dušu. Prečo stále „máme čas“ začať nový život a za nič na svete sa nám nechce meniť doterajšie zvyky, pohodlie, hriechy... Prečo to vo všeobecnosti odkladáme na neskôr. „Budem sa modliť, keď budem starý, teraz mám dôležitejšie povinnosti!“ A kde je napísané, že sa staroby dožijeme? Či Boh chce od nás až tak veľa? Alebo my sa veľakrát správame ako malé rozmazané deti, ktoré vždy a okamžite musia mať to, čo je im milé, príjemné, pohodlné, chutné, čo nevyžaduje námahu...

Nemáme čas na Boha. Tak prečo „máme čas“ na obrátenie?

Prečo sa bojíme...?

Prečo sa tak veľmi bojíme zmeniť svoj život? Možno preto, že nepoznáme Boha, že sa ho bojíme, že neveríme v jeho dobrotu, že máme o ňom nesprávnu predstavu... Je náš Boh sivovlasý deduško či neúprosný policajt, ktorý striehne na každú našu chybu?

Jeden vietnamský kardinál, ktorý strávil v čase komunizmu 13 rokov vo väzení, z toho 9 rokov v úplnej izolácii, vo svojej knihe *Svedkovia nádeje* ukazuje hĺbku Božieho milosrdenstva v piatich „nedostatkoch“ Ježiša. Znie to prinajmenšom udivujúco, ale ide tu o nedostatky vyplývajúce z jeho nekonečnej lásky k nám.

1. nedostatok - Pán Ježiš nemá dobrú pamäť. Keď visí na kríži, zločinec mu vraví: *Spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva*. My by sme mu povedali, že hej, spomeniem si, ale najprv si musíš odpykať svoje hriechy aspoň niekoľkými rokmi v očistci. A Ježiš mu na to: *Ešte dnes budeš so mnou v raji*. On nepočíta naše odpustené hriechy.

2. nedostatok - Pán Ježiš nevie matematiku. Preňho 1=99. Jedna stratená ovca je preňho dôležitejšia ako 99, ktoré nechá na vrchoch.

3. nedostatok - Pán Ježiš nepozná zásady logiky. Žena má 10 drachiem, jednu stratí. Keď ju nájde, zavolá si priateľky a oslavuje. Na oslavu minie viac, než našla. Je to logické? Logika Ježiša je však logikou srdca!

4. nedostatok - Pán Ježiš nepozná

reklamu. Kandidáti vo voľbách musia ľuďom veľa nasľubovať. A Ježiš? On nám sľubuje, že nás budú prenasledovať, že blahoslavení sú chudobní, plačúci, potupovaní a tí, o ktorých ľudia zle a nepravdivo hovoria. A jednak má už 2000 rokov toľkých nasledovníkov!

5. nedostatok - Pán Ježiš nie je dobrým ekonómom. Ak by bol riaditeľom firmy, tak by určite zbankrotovala. Prečo? Lebo káže platiť tak isto tomu, ktorý pracuje od rána, ako aj tomu, ktorý príde do práce popoludní na jednu hodinu!

Prečo má Ježiš tieto nedostatky? Lebo je láskou a milosrdenstvom. A láska nepočíta, nekladie podmienky, nestavia ohraničenia...

Prečo sa teda bojíme Lásky?

Láska, ktorá prichádza na svet ako malé bezbranné dieťa?

zdroj: www.rkruskov.com

Vianočný list pre teba

Prekvapilo by Vás, keby nám Ježiš napísal list v tomto čase, keď sa pripravujeme na Vianoce? Čo by nám asi Ježiš napísal? Jednu z možností si môžete práve prečítať:

Ako dobre vieš, moje narodeniny sa blížia. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a myslím si, že tak bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú svet na moje blížiace sa narodeniny.

Je krásne vedieť, že aspoň raz za rok si niektorí ľudia na mňa spomenú. Ako iste vieš, oslava mojich narodenín začala už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali a boli vďační za všetko, čo som pre nich urobil. Teraz sa zdá, že nik už nepozná skutočný dôvod osláv.

Rodiny a priatelia sú spolu, zabávajú sa, ale nepoznajú význam osláv.

Spomínam si, že aj vlni bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná delikates, ovocia a rôznych maškrt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherne zabalené darčeky. Chceš však niečo vedieť? Bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný.

Keď prišiel deň D, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred zabuchnutými dverami. A ja som tak veľmi chcel byť s nimi.

Popravde, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predo mnou zatvárajú dvere.

Nepozvaný, ale predsa som sa rozhodol potichučky vojsť. Postavil som sa nebadane do rohu miestnosti a sledoval som. Všetci jedli, pili, podaktorí aj opití, rozprávali oplzlé vtipy a nesmierne sa na všetkom bavili. A navyiac, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž oblečený v červenom s dlhou bielou bradou, vyzeral ako opitý, sadol si do kresla a všetky deti sa rozbehli k nemu, kričiac: „Santa Claus, Santa Claus!“ akoby táto oslava bola na jeho počesť!

O polnoci sa všetci začali objímať. Tak som

roztvoril svoju náruč čakajúc, koho by som objal. A vieš čo? Nikto ma neprišiel objať. Ľudia si začali rozdávať darčeky, otvárali ich plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené, nesmeli som sa obzrel, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa.

Veď ako by si sa cítil ty, keby na tvojich narodeninách boli obdarovaní všetci okrem teba - oslávenca?

Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný a preto som rýchlo odišiel.

Každý rok sa sviatok mojich narodenín zhoršuje. Ľudia pamätajú len na jedlo, pitie, zábavu, ale na mňa akosi zabúdajú.

Bol by som rád, keby si mi tieto Vianoce dovolil vstúpiť do svojho života.

Potešilo by ma, keby si uznal skutočnosť, že pred vyše dvetisíc rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet obetovať svoj život na kríži, aby som ťa zachránil. Dnes, jediné čo chcem je, aby si tomu veril celým svojím srdcom.

Rád sa s tebou o niečo podelím. Keďže ma mnohí nepozvali na svoju párty, budem mať svoju veľkú vlastnú grandióznu oslavu, akú si nikto nevie predstaviť.

Stále ešte prebiehajú prípravy. Dnes som poslal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich aj pre teba. Chcem vedieť, či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem tvoje meno zlatými písmenami do veľkej knihy pozvaných. Iba tí zapísaní budú pozvaní na párty. Tí, ktorí neodpovedia na pozvánku, zostanú vonku.

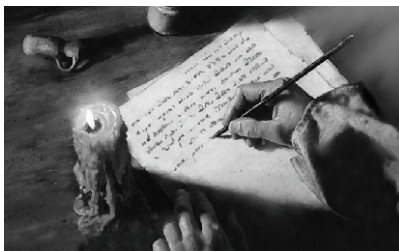
Vieš, ako môžeš odpovedať na toto pozvanie?

Je to jednoduché: pošli za mňa túto pozvánku všetkým, na ktorých ti záleží.

Budem na vás všetkých čakať na tohtoročnej oslave.

Uvidíme sa čoskoro. Milujem ťa!
Ježiš

zdroj: www.topolcany.fara.sk

(Ne)idealizovaná Svätá rodina

N i e k t o r é
plnofarebné obrázky
často až príliš idealizujú
život Svätej rodiny.
Najmä tie s anjelmi,
ktorí sa starajú o

domácnosť: jeden nesie drevo do pece, druhý prikuruje, tretí varí, štvrtý hobľuje klát dreva miesto svätého Jozefa, ktorému nezostáva nič iné, než držať v rukách ľalie a zasnene sa dívať na vtáčiky na odkvapovej rúre...

Avšak keď si pozornejšie všimneme život Svätej rodiny podľa biblických prameňov, tak ich život vonkoncom nebol taký idylický: Jozef neprijal zvesť o Máriinom tehotenstve so stoickým pokojom a premýšľal ju potajomky prepustiť. Krátko po tom, čo vyšlo najavo, že Panna Mária je v požehnanom stave, nezostala pekne pod dohľadom svätého Jozefa, ale „ušla“ od neho k príbuznej Alžbete.

Panna Mária neporodila v žiadnom komforte, ale v maštali. V tejto dôležitej chvíli nenachádzala Svätá rodina nikde v Betleheme pochopenie a prijatie, ale razantné odmietnutie. Navyše život malého Ježiška bol v ohrození, a tak museli utiecť niekam do neznáma, do exilu v Egypte, čím si všetci svorne vyskúšali život vyhnancom a utečencov, podobne ako nedávno množstvo kresťanských rodín muselo opustiť svoje domovy, kde ich predkovia žili dlhé stáročia od apoštolských čias, aby si zachránili holý život pred krutovládou „Islamského štátu“.

Svätá rodina to s adaptáciou na nové prostredie v Egypte určite nemala ľahké... a keď sa po rokoch vrátili naspäť, museli obnoviť svoj dom v Nazarete, naplno nasadiť svoj život a snažiť sa vyžiť aj z toho mála, čo mali.

Ani Ježiško nebol žiaden kvietok: koľko

starostí im spôsobil, keď sa stratil v Jeruzaleme... Keď ho napokon našli, nebolo to pri nevinnej detskej hre, ale v teologickej „hádke“ s váženými znalcami židovského náboženstva.

Nevieme, kedy presne zomrel svätý Jozef, ale nakoľko sa okrem správ o Ježišovom detstve už ďalej vo Svätom písme nespomína, môžeme predpokladať, ako vraví tradícia, že zomrel pomerne skoro: niekedy na sklonku Ježišovho detstva. A tak posledné roky svojej mladosti, teda vo svojej puberte, Ježiš pravdepodobne vyrastal v neúplnej rodine. Bez vdovského príspevku to Panna Mária určite nemala ľahké...

Navyše, Ježiš zomiera potupnou smrťou na kríži, smrťou vyhradenou zločincovi... a matka prežila svoje jediné dieťa... Tak sa končí pozemská história Svätej rodiny. Vôbec to nie je „sladké“, ako nám to sprostredkováva ľudová obrazotvornosť, skôr naopak – je to dosť drsný príbeh. Svätá rodina si prešla svojimi problémami, podobne ako každá iná rodina; dokonca v mnohých veciach to mali asi omnoho ťažšie než ktorákoľvek rodina dnešných čias.

Napriek všetkým ťažkostiam je táto rodina nadčasovým ideálom rodiny. Prečo? Možno preto, že ich základným spojivom bola láska a vernosť. Preto neprepustil Jozef Máriu, keď sa dozvedel o jej požehnanom stave; preto chránil život malého Ježiška a utekal s ním do neznáma atď. Svätá rodina je upozornením, že každá rodina - nech sa nachádza v akýchkoľvek ťažkostiach - môže žiť podľa Božej vôle. Práve láska a vernosť aj v ťažkých životných chvíľach robí Svätú rodinu aktuálnou v každej dobe.

Patrik Vnučko, dominikán
zdroj: www.zasvatenyzivot.sk

Cirkev po prvý raz slávila Svetový deň chudobných

Cirkev po prvý raz slávila Svetový deň chudobných. V homílii sa Svätý Otec zamerl na „*evanjelióvú povinnosť*“ ujať sa chudobných, ktorí sú naším pravým bohatstvom. Pre nebo totiž „*nezaváži to, čo človek má, ale to, čo človek dáva*“. Chudobní sú preto naším „*pasom do raja*“, povedal pápež. Vychádzajúc z Ježišovho podobenstva o talentoch osobitne vystríhal pred hriechom „*zanedbávania dobrého*“, ktorý sa vo vzťahu k chudobným prejavuje ako „*lahostajnosť*“. O vytvorení novej tradície Svetového dňa chudobných rozhodol pápež František v apoštolskom liste [Misericordia et misera](#) (č. 21), ktorý vydal na záver Jubilejného roka milosrdenstva. Touto formou pozval celé kresťanské spoločenstvo podať pomocnú ruku chudobným, slabým a tým, ktorých dôstojnosť je pošliapavaná. K tohtoročnému 1. svetovému dňu chudobných vydal Svätý Otec aj osobitné posolstvo s názvom „*Nemilujme slovami, ale skutkami*“. Patrónom chudobných je rímsky diakon a mučeník sv. Vavrínek. V predvečer Svetového dňa chudobných sa v rímskej Bazilike sv. Vavrínca konala modlitbová vigília za všetkých dobrovoľníkov, ktorí každodenne v tichosti a nenápadnosti prinášajú pomoc a radosť mnohým chudobným.

Homília Svätého Otca pri svätej omši v Bazilike sv. Petra

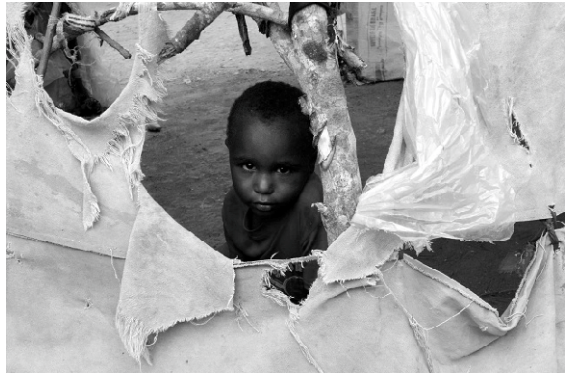
Tešíme sa z našej účasti na lámaní chleba Božieho slova, i z toho, že budeme o chvíľu lámať a prijímať Eucharistický chlieb, dva pokrmy pre našu cestu životom. Potrebujeme ich všetci, bez výnimky, pretože všetci *žobreme po tom podstatnom*

- po Božej láske, ktorá nám dáva zmysel života a prináša nám večný život. Preto i dnes vystierame ruku k Bohu, aby sme prijali jeho dary. Sú to práve dary, o ktorých hovorí podobenstvo z Evanjelia. Chce nám povedať, že sme príjemcami talentov od Boha, „každý podľa svojich schopností“ (porov. Mt 25,15). V prvom rade si máme uvedomiť, že máme talenty, sme teda v Božích očiach „talentovaní“. Preto sa nikto nemôže cítiť neužitočný, nikto sa nemôže považovať za tak chudobného, aby nemohol darovať niečo ostatným. Sme vyvolení a požehnaní Bohom, ktorý nás túži naplniť svojimi darmi viac, ako otec a mama túžia dať svojim deťom. A Boh, v očiach ktorého žiadne jeho dieťa nemôže byť odsunuté bokom, zveruje každému isté poslanie. Skutočne, ako Otec, ktorý je milujúci a zároveň i prísny, nás vedie k zodpovednosti. Vidíme, že v podobenstve boli každému sluhovi zverené talenty, aby ich znásobil. No zatiaľ čo prví dvaja si splnili svoje poslanie, tretí sluha talenty nezúročil; vracia len to, čo mu bolo dané: „Bál som sa“ - hovorí - „preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.“ (v. 25) Sluhovi sa dostalo na oplátku tvrdých slov: ty „zlý a lenivý.“ (v. 26) Čo sa Pánovi na sluhovom konaní nepáčilo? Povedané jedným slovom, možno už trochu zastaraným, no stále veľmi aktuálnym: *zanedbanie*. To zlo u sluhu spočívalo v tom, že *nekonal* dobro. I my si často myslíme, že keď sme nevykonali nič zlé, môžeme byť spokojní, domnievajúc sa, že sme dobrí a spravodliví. Takto sa ale vystavujeme riziku, že naše správanie bude ako správanie onoho zlého sluhu: ani on nevykonal nijaké zlo, veď talent nepoškodil,

dokonca ho dobre uchoval pod zemou. Avšak nekonať zlo nestačí. Boh totiž nie je revízor, čo hľadá, kto nemá označený lístok, ale je Otcom, ktorý hľadá svoje deti, ktorým by zveril svoje dobré a svoje plány. (porov. v. 14) Je smutné, keď sa milujúcemu Otcovi nedostáva láskyplnej odpovede od detí, obmedzujúce sa iba na dodržiavanie pravidiel, vyplnenie príkazov, akoby boli iba obyčajnými platenými nádenníkmi v Otcovom dome (porov. Lk 15,17). Zlý sluha, napriek tomu, že si talent, ktorý dostal od Pána - toho, ktorý miluje zdieľanie a rozmnožovanie darov -, starostlivo chránil, uspokojil sa iba s jeho chránením. Verným Bohu však nie je ten, komu záleží iba na uchovávaní, na udržiavaní pokladov minulosti. Skôr naopak, ako hovorí podobenstvo, skutočne „verným“ je ten, kto pridáva nové talenty (v. 21.23), pretože zmyšľa podobne ako Boh a nezostáva nehybným: riskuje kvôli láske, nasadzuje svoj život kvôli iným, neuspokojuje sa s vecami ako sú. Je iba jedna vec, čo zanedbáva: svoj vlastný prospech. To je jediné zanedbanie, ktoré je správnym. Zanedbanie je tiež veľkým hriechom vo vzťahu k chudobným. Tu už dostáva presné pomenovanie: *lahostajnosť*. Je to ako povedať: „Netýka sa ma to, nie je to moja vec, je to vina spoločnosti.“ Znamená to odvrátiť sa na druhú stranu, keď je brat v núdzi; prepnúť program práve vtedy, keď pociťujeme, že nás seriózná téma začína obťažovať; znamená to tiež rozhorčovať sa nad zlom, ale bez toho, aby sme niečo urobili. Boh sa nás ale nebude pýtať, či sme sa spravodlivo rozhorčili, ale či sme vykonali nejaké dobro. Ako konkrétne sa teda môžeme páčiť Bohu? Keď chce niekto potešiť nejakú osobu, ktorá je mu drahá, napr. tým, že jej kúpi dar, potrebuje najskôr spoznať, čo sa jej páči, aby nakoniec nekúpil

niečo, čo sa viac páči jemu, ako obdarovanej osobe. Keď chceme niečo ponúknuť Pánovi, to, čo sa mu páči, nájdeme v Evanjeliu. Hneď po úryvku, ktorý sme si dnes vypočuli, Pán hovorí: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25,40) Týmito najmenšími bratmi, ktorých najviac miluje, sú hladní a chorí, cudzinci a väzni, chudobní a opustení, trpiaci bez pomoci a núdzni odsunutí bokom. V ich tvárach môžeme vidieť odtlačok jeho tváre; na ich perách, hoci sú kvôli utrpeniu zavreté, môžeme vnímať jeho slová: „Toto je moje telo.“ (Mt 26,26) V chudobnom Ježiš klope na naše srdce a vysmädnutý nás úpenlivo prosí o lásku. Keď

ZAUJALO NÁS

vítazíme nad lahostajnosťou a v Ježišom mene sa odovzdávame v službe jeho najmenším bratom, sme jeho dobrými a vernými priateľmi, v ktorých spoločnosti sa rád zdržiava. Boh si to veľmi váži, váži si postoj, o ktorom sme počúvali v prvom čítaní, je to postoj „statočnej ženy“, ktorá „bedárovi svoje dlane otvára a k chudobnému ruky vystiera.“ (Prís 31,10.20) V tomto spočíva tá pravá statočnosť: nie zaťaté päste a založené ruky, ale ruky pracovité a vystreté k chudobným, k doráňanému Pánovmu telu. Tam, v chudobných, sa zjavuje prítomnosť Ježiša, ktorý hoci bol bohatý, stal sa chudobným.

(porov. 2 Kor 8,9) Preto práve v nich, v ich bolesti, spočíva „spásna sila“. A ak aj v očiach sveta neznamenajú takmer nič, sú to práve oni, čo nám otvárajú cestu do neba, sú naším „pasom do raja“. Je našou *evanjeliovou povinnosťou* ujať sa tých, ktorí sú naším pravým bohatstvom; a robiť to nielen tak, že im iba dáme chlieb, ale aj tým, že s nimi budeme lámať chlieb Slova, ktorého najprirodzenejšími adresátmi sú práve oni. Milovať chudobného znamená bojovať proti akejkoľvek chudobe, duchovnej i materiálnej. Bude to pre nás len dobre, keď sa priblížime k tomu, kto je chudobný, lebo sa to dotkne nášho života. Pripomenie nám to, na čom skutočne záleží: milovať Boha a blížneho. Iba toto jediné pretrvá naveky. Všetko ostatné sa pomíne. To, čo investujeme do lásky, zostane; ostatné vypchá. Dnes sa môžeme samých

seba spýtať: „Na čom mi v mojom živote záleží, do čoho investujem?“ Investujem do bohatstva, ktoré pomíne a ktorého sa svet nevie nasýtiť, alebo do bohatstva Božieho, čo dáva večný život? Máme pred sebou túto voľbu: buď žiť pre majetok na zemi, alebo dávať pre získanie neba. Pre nebo totiž nezaväži to, čo človek *má*, ale to, čo človek *dáva*; a „kto si hromadí poklady, pred Bohom nie je bohatý.“ (Lk 12,21)

Neusilujme sa preto o nadbytok pre nás samých, ale o dobro pre druhých a nič skutočne vzácne nám nebude chýbať. Pán, ktorý má súcit s našou chudobou a dáva nám svoje talenty, nech nás obdarí múdrosťou usilovať sa o to, na čom naozaj záleží a odvahou milovať, a to nie slovami, ale skutkami.

(preklad: Slovenská redakcia VR)
krátené, prevzaté z internetu

Pápež František:

Pán zjavuje tajomstvo spásy pokorným

Maličkým, nie vzdelaným a múdram, zjavuje Pán tajomstvo spásy. Týmito slovami pápež František vo svojej homílii parafrázoval čítanie z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 10,21-24). Pozastavil sa práve nad cnosťou maličkých. Tou je, podľa slov Svätého Otca, bázeň pred Pánom, nie strach, ale pokora.

Dôvodom „*Ježišovej chvály adresovanej Otcovi*“, o ktorej hovorí dnešné evanjelium je, že „*Pán zjavuje maličkým tajomstvá spásy, tajomstvo seba samého*.“ Pápež sa nechal inšpirovať slovami apoštola Lukáša, aby podčiarkol záľubu Boha v tých, ktorí vedia pochopiť jeho tajomstvá a nie sú to múdri a rozumní, ale sú to „*srdcia maličkých*“. Aj prvé čítanie plné týchto „*malých detailov*“, dodal Svätý Otec, „*ide týmto smerom*“. Prorok Izaiáš hovorí o

„*malom výhonku*“, ktorý „*vzide z kmeňa Jesseho*“ (Iz 11,1-10) a nie z nejakého „*vojska*“, ktoré by prinieslo oslobodenie. A maličkí, vysvetlil pápež, sú tiež protagonistami Vianoc:

„*Na Vianoce potom uvidíme túto malosť, túto malú vec: dieťa, maštal, mama, otec... Malé veci. Veľké srdcia, ale postoj maličkých. A na tomto výhonku spočinie Duch Pána, Duch Svätý, a tento malý výhonok bude vlastniť tú cnosť maličkých, bázeň pred Pánom. Bude kráčať v bázni pred Pánom. Bázni, ktorá nie je strachom: nie. Znamená to životom naplňovať prikázanie, ktoré Boh dal nášmu otcovi Abrahámovi: „Kráčaj v mojej prítomnosti a buď bezúhonný! Pokorný. Toto je pokora. Pokora je bázeň pred Pánom“.*

A jedine maličkí, zdôraznil pápež

František, „*sú schopní pochopiť zmysel pokory, zmysel bázne pred Pánom, lebo kráčajú pred Pánom, ... cítia, že Pán im dá silu, aby kráčali vpred*“. A toto je tá pravá pokora, dodal Svätý Otec:

„*Žiť pokoru, kresťanskú pokoru, znamená mať túto bázeň pred Pánom, ktorá - opakujem - nie je strachom, ale [takýmto postojom]: ‚Ty si Boh, ja som človek, takto kráčam vpred, s malými vecami v živote, avšak kráčajúc v tvojej prítomnosti a snažiac sa byť bezúhonný‘. Pokora je cnosť maličkých, pravá pokora, nie pokora tak trochu teatrálna: nie, tá nie. Pokora maličkého je tá, ktorá kráča v prítomnosti Pána, neohovára druhých, hľadá len na službu, cíti sa ako ten najmenší... V tom sa nachádza sila.*“

Túto „pokoru, nesmiernu pokoru“ maličkých, poznamenal pápež František, má

tiež to dievča, ktoré si Boh vybral, aby skrze ňu prišiel na svet jeho Syn, a ktorá hneď potom beží ku svojej sesternici Alžbete a nepovie nič, „*z toho, čo sa jej stalo.*“ „*Pokora je teda kráčanie v prítomnosti Pána*“ s pocitom šťastia a radosti, lebo on „*na nás hľadá*“, ako sa píše o Ježišovi v dnešnom evanjeliu, dodal na záver svojej homílie Svätý Otec:

„*Hľadiac na Ježiša, ktorý zaplesá v radosti, lebo Boh zjavuje svoje tajomstvo pokorným, môžeme pre všetkých vyprosiť tú milosť pokory, milosť bázne pred Bohom, [milosť] kráčať v jeho prítomnosti snažiac sa byť bezúhonní. A tak s touto pokorou môžeme byť bdeli v modlitbe, činní v bratskej láske a radostní v chvále.*“

krátené a prevzaté z internetu

Zo života kresťanských seniorov v našom meste

Ako prežívali kresťanskí seniori mesiac Ružencovej Panny Márie a mesiac, kedy si častejšie spomíname na našich najbližších, ktorých si Pán povolal do večnosti?

V našej Cirkvi je mesiac október zasvätený Ružencovej Panne Márii. Aj v našom klube si túto skutočnosť ctíme a vážime, čo dokumentujeme okrem iných príležitostí aj na našich pravidelných stretnutiach, kde pri ich začiatku sa pomodlíme desiatok sv. ruženca. Nebolo tomu inak ani tento október. Skutočnosť úcty k ružencovej Panne Márii sme prejavili aj púťou do Šaštína v rámci púte ružencových bratstiev v sobotu 7.10. aj s členmi ruženca z našej farnosti. Bolo o tom písané už v poslednom čísle nášho Pútnika. V piatok 27.10. sme sa viacerí z nášho klubu okrem iných účastníkov zúčastnili v našom

kostolíku ako komparzisti na nakrúcaní filmu, ktorý spracovávajú mladí adepti umenia a dej sa odohráva v prostredí mesta a nášho kostolíka. Mal by byť hotový v priebehu budúceho roku.

V októbri sme ukončili mestskú ligu v petangu – ako v súťaži družstiev, tak v súťaži jednotlivcov, v oboch kategóriách však bez výraznejšieho úspechu. Boli sme zastúpení ženským aj mužským družstvom.

V pondelok 30.10. sa mali niektorí z nás zúčastniť v Trenčianskych Tepliciach seminára „Slovensko bez bariér“ o integrácii zdravotne postihnutých a dôchodcov do spoločnosti. Pre nepriaznivé počasie v čase odchodu na seminár sme sa na cestu neodvážili pustiť, takže sme možno zostali v tomto smere bez niektorých informácií.

Ako je mesiac október mesiacom

ružencovej Panny Márie a úcty k starším, tak november je mesiacom, kedy si viac ako inokedy spomíname na našich blízkych, ktorých si Pán Boh povolal do večnosti a tiež si spomíname na všetkých svätých. Začiatok tohto mesiaca bol poznačený požehnaním pamätníka za nenarodené deti, ktorý na cintoríne na Šípku 1.11., teda na sviatok Všetkých svätých, požehnal náš pán dekan Vladimír Farkaš za nemalej účasti veriacich, medzi ktorými bol aj navrhovateľ projektu Ing. Tomáš Merašický a pán primátor Jozef Božik. Všetkým menovaným, ku ktorým treba ešte prirátať aj projektanta pána Minaroviča zo Žabokriek, treba pekne poďakovať za to, že máme na našom cintoríne taký pekný pamätník. Nech ich za to Pán Boh mnohonásobne odmení!

V utorok 7.11. som na stavebný úrad zanesol potrebné doklady a nasleduje záverečná fáza schvaľovania stavebného povolenia na realizáciu Kaplnky Povýšenia Svätého kríža so zvoničkou. Páni zo stavebného úradu vyslovili úprimnú nádej, že povolenie do konca tohto roka obdržíme, aby sme mohli s pomocou Božou na jar začať s realizáciou kaplnky. Na našich stretnutiach sme sa okrem iných záležitostí tiež zaoberali prípravou na privítanie sv. Mikuláša, ktoré bude vo štvrtok 7.12. na našom pravidelnom stretnutí a tiež posedeniu na zakončenie roka 2017, ktoré plánujeme na štvrtok 28.12.2017 v reštaurácii ULITA. Ak má niekto záujem sa na konci roka trochu zabaviť a poďakovať sa za uplynulý rok, môže sa prihlásiť na tel. č. 0918 147 999, 0387494907 alebo na e-mailovej adrese: zkshusar42@centrum.sk. Môže prihlásiť tiež svojich priateľov, rodinných príslušníkov a pod. Tiež sme sa venovali príprave betlehemov a iných prác, ktoré súvisia s adventom alebo priamo s Vianocami. Výstava bude v centre voľného času RELAX na sídlisku LUHY (čiže nie ako

bolo oznámené v minulom čísle Pútnika, v Dome kultúry). Výstava bude otvorená v pondelok 4.12. o 14,00 hod. a potrvá do piatka 8.12. Každý deň bude potom otvorená od 9,00 hod. do 16,00 hod. vrátane pondelka. Vaše exponáty vám ženičky z Centra prevezmú ešte v pondelok 4.12. od 8,00 hod. do 13,00 hod. Vstupné na výstavu je dobrovoľné.

Tak ako počas celého roka, aj cez tieto dva mesiace sme dohliadali na úpravu krížovej cesty, kde sme koncom októbra pri prvom zastavení odstránili padnutý strom po predchádzajúcej víchrici. Krížová cesta je stále krásna aj zásluhou p. Petrika, ktorý sa podieľa na udržiavaní chodníkov v dobrom a peknom stave.

Vo štvrtok 16.11. sme sa niektorí zúčastnili besedy s bývalým predsedom vlády M. Dzurindom v kinosále panoramatického kina a v piatok 17.11. po večernej sv. omši zas modlitby vešpier pri misijnom kríži pred naším kostolíkom za účasti vdp. Vladimíra Farkaša, primátora mesta Jozef Božika a poslanca MsZ Tomáša Merašického. Obe tieto podujatia sa viažu na 28. výročie Nežnej revolúcie.

Bratia a sestry! Týmto číslom Pútnika vstupujeme do adventného obdobia, ako prípravy na sviatky narodenia nášho Pána. Prajem vám, celej našej farnosti a celému mestu naozaj požehnaný advent. Nedajme sa strhnúť hlučnými reklamami v médiách, v obchodoch a všade naokolo, ale v tichosti a uzobraní prežime tento adventný čas, aby sme potom v radosť privítali nášho Pána. Prežime aj vianočné sviatky v peknom rodinnom kruhu. Prajem vám to v mene svojom, ale aj v mene všetkých našich členov.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
PE - mesto

23. ročník Dobrej noviny „Na ceste k životu“

V tomto roku bude v centre pozornosti práca dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul (tzv. sestry vincentky) v meste Alitena na severe Etiópie. Dobrá novina tu podporuje zdravotné stredisko zamerané na starostlivosť o matky s deťmi od roku 2015. Vďaka tejto podpore môže v náročnom teréne v okolí Aliteny jazdiť sanitka k náročným prípadom alebo k mamičkám pred pôrodom.

So Zdravotným strediskom sestier vincentiek v Alitene spolupracujeme na programe zlepšenia starostlivosti pre matky a deti. Miestni zdravotníci sú „na ceste k životu“ doslova každý deň. Alitena sa nachádza v ťažko dostupnej horskej oblasti, s osídlením roztrúseným na svahoch hôr. K mnohým osadám tu žiadna cesta nevedie. A existujúca cesta, ktorú si miestni ľudia vytesali do kameňa, je veľmi náročná. Jedným z mála áut v Alitene je sanitka, ktorá je súčasťou nášho projektu. Dostupnosť lekárskej pomoci pomáha mnohým rodičkám s komplikáciami a malým deťom, ktoré by sa v náročnom teréne nedostali do nemocnice včas.

Ťažiskový projekt 23. ročníka Dobrej noviny vedú sestry z kongregácie Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul. Vincentky v Alitene pôsobia už od roku 1973, kedy tu založili malé zdravotné stredisko. Prišli sem v čase, keď bol kraj postihnutý hladomorom a zostali tu

pôsobiť. Okrem zdravotného strediska vedú vincentky v Alitene viaceré projekty pre miestnu komunitu: škôlku s montessori výučbou a výživovým programom, pre deti z najchudobnejších rodín, rozvojové centrum pre ženy, internát pre dievčatá z odľahlých oblastí, ktoré tak môžu chodiť do školy, program potravinovej pomoci pre deti a mladých, ktorí chodia v Alitene do školy, či detské a mládežnícke centrum.

Ako podporiť Dobrú novinu

TÝKA SA NÁS

- modlitbou
- darom na účet
- [_darcovskou SMS](#) v tvare DMS

SK771100000002940457894

DOBRANOVINA na číslo 877

Vo farnosti Partizánske - mesto sa do koledovania opäť zapoja deti zo spevokolu Pramienok. Koledníci budú chodiť koledovať do rodín tradične dňa 26.12.2017. Prihlásiť sa budete môcť vyplnením prihlášky v Kostole Božského Srdca Ježišovho v Partizánskom. Bližšie informácie budú v oznamoch počas vianočných sviatkov.

Milan T.

Modlitba pri adventnom venci

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
Amen

Modlitba

Prežívame adventné obdobie prípravy na príchod Pána Ježiša, ktorý priniesol nádej a nový život svetu. Narodil sa, aby priniesol dobro, lásku a pokoj aj do našej rodiny. Modlime sa slovami, ktoré nás naučil: Otče náš ...

Mária pomôž nám, aby sme sa stretávali s tvojím Synom v modlitbe i v ľuďoch, s ktorými sa stretávame. Naša dobrotivá matka vypros požehnanie a vzájomnú lásku pre všetkých prítomných. Pomáhaj nám vo všetkých životných situáciách. Spomeň si na nás v hodinu našej smrti. Chceme ťa pozdraviť tak, ako ťa pozdravil anjel: Zdravas Mária ...

Evanjelium

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá skryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia ju pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“

Môže sa zaspievať adventná pieseň

Prvý adventný týždeň:

Očakávame príchod Pána Ježiša. Prišiel na svet ohlasovať radostnú zvesť chudobným a uzdravovať skrúšených srdcom. Tých, ktorí vedia, že potrebujú jeho lásku. Prosme ho, aby aj dnes ľudia vedeli, že Ježiš ich miluje a dáva im svoju lásku:

1. Prosíme ťa za Svätého Otca M., daj mu veľa svetla a síl v jeho službe. Prosíme ťa, vyslyš nás.

2. Daj, aby bohaté krajiny pomáhali chudobným krajinám.

3. Daruj nášmu farskému spoločenstvu

požehnaný advent a urob nás bohatými na lásku k tebe a svojim blíznym.

4. Za nás všetkých, ktorí sa tu stretávame, prosme Pána.

Druhý adventný týždeň:

1. Prosíme ťa za našich biskupov a kňazov, aby boli dobrými otcami svojich veriacich.

2. Daj, aby sme sa v čase adventu viac venovali modlitbe a dobrým skutkom.

3. Prednesme v duchu každý svoju prosbu. (chvíľka ticha)

Tretí adventný týždeň:

1. Daj, aby všetci ľudia pocítili, že pravý pokoj nájdú iba v tebe.

2. Daj, nech vo svete zavládne pravý pokoj a nech národ proti národu nezdvíha zbraň.

3. Daj, aby naši zosnulí zaujali svoje miesto v nebeskom kráľovstve.

Štvrtý adventný týždeň:

1. Prosíme, vzbud' v našich rodinách kňazské povolania a povolania pre zasvätený život.

2. Daj, nech ľudia pochopia, že pravý pokoj nájdú vtedy, keď sa oslobodia od svojich hriechov.

3. Vianoce sú už blízko. Daj, nech tieto sviatky narodenia Božieho syna prežijeme v pokoji a láske.

Záverečná modlitba:

Otče, ty si svetlo. Nechceš, aby sme zostávali v tme nevedomosti a hriechu. Preto si sľúbil, že k nám príde tvoj Syn a priniesie do nášho života svetlo a teplo lásky. Ďakujeme ti za to, že si ho poslal. Amen.

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
Amen.

zdroj: www.farasecovce.sk

Posolstvo Betlehemského svetla

Je čarovné uvedomiť si, že všetky tieto svetielka majú svoj pôvod v tom prvom, počiatočnom, ktoré sa zažalo práve v mieste rodiska Ježiša Krista. Svetlo pokoja a mieru z Betlehema je jednoduchým a zároveň krásnym symbolom, aby sme sa sami snažili budovať pokoj a mier v našich životoch i v našom okolí. Každé odpálenie svetielka odkazuje ďalej tiché pranie, aby sa pokoj a mier šírili v ľudských srdciach presne tak, ako sa od človeka k človeku šíri plameň Betlehemského svetla.

Betlehemské svetlo pokoja spája ľudí

Pri doručovaní Betlehemského svetla na Slovensku začíname svetielka v jednotlivých mestách ako články reťaze, aby sme v priebehu 1 dňa vytvorili Reťaz svetla a spojili tak symbolicky celé Slovensko. Svetlo predstavuje symbol pokoja a spája ľudí všetkých zúčastnených krajín. Veríme, že s posolstvom Svetla pokoja prinášame na Slovensko i do mnohých domácností kúsok z Betlehema.

Svetlo nesie nadkonfesiónálne posolstvo, vychádzajúce zo základných ľudských hodnôt. Je to posolstvo pokoja, lásky, mieru, porozumenia - spoločné univerzálne hodnoty vlastné ľuďom bez ohľadu na to, akého sú vierovyznania, ku ktorej cirkvi sa hlásia alebo sú bez vyznania. Svetlo pokoja chce ľudí spájať, nie rozdeľovať.

Zámer Slovenského skautingu

Chceme, aby posolstvo z Betlehema zavítalo počas týchto Vianoc k ďalším a ďalším ľuďom, ku ktorým sa doteraz nedostávalo. Aj v roku 2017 odovzdáme tisícom ľudí okolo nás s plamienkom z Betlehema aj časť z nášho srdca. Naším cieľom je, aby každý z nás (každá skupina, oddiel, zbor) odpálil plamienok zakaždým novým a novým ľuďom, a tak symbolicky prepojil naše srdcia nekonečnou reťazou svetla.

V roku 2017 príde na Slovensko Betlehemské svetlo v podvečerných hodinách 16. decembra, kedy ho po 14-tej hodine na slávnostnej ekumenickej ceremónii vo Viedni odpália zástupcovia Slovenského skautingu. Aj tentokrát prinesie toto Svetlo lásky a pokoja Družina roka - tento rok družina Svetlušíek z Popradu.

Betlehemské svetlo bude v našom kostole tradične na Štedrý deň od 10:00 do 12:00 hodiny.
spracoval Boris

ZAUJALO NÁS

Vyznanie

Kristus Kráľ

Kristus môj, ako milovať Teba,
ako seba alebo ešte viac?

Či vôbec vieme milovať seba,
tak je to veľmi málo, aspoň tak,
aby to za to stálo, keď miloval si nás veľmi
a miluješ nás stále, tak ako si Kráľom bol,
keď si sa narodil, keď i tu 33 rokov žil.

Na dreve kríža si nás miloval,
Tvoja láska sa nijako nezmenšila.
Človek nečakaj, kým budeš svätý,

aby si Ho miloval,
lebo by si Ho nemiloval nikdy.

Začni dnes, ešte dnes,
pomaly sa k Jeho nohám znes,
Potichu povedz ďakujem.

Ďakujem za každú kvapku Tvojej krvi,
môj Kráľ nevinný,
zostaneš pre mňa Kráľom na zemi i v nebi,
v každej chvíli.

Eva Č.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak. Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.